

438 J. V. SNELLMAN – C. H. MOLANDER

RA, C. H. Molanders samling

Ärade Bror.

I de vid Extra Bolagstämman nedsatta Komiteer har talats om, att Styrelsen vore villig genom Statskontoret låta uppköpa Hypotekens Föreningens 4 1/2 procent Obligationer till parikurs.

Kronoombudet har på förfrågan svarat, att saken är osäker.

10 Jag kan väl förstå, att besparingar i fonderna, t. ex. Amortissementsfonden, kunde göras räntebärande genom uppköpa obligationer, såsom alltid skett. Men att statsmedel skulle användas, för att på spekulatörens köpa och sälja värdepapper det går ej i mitt gamla hufvud.

Haf godheten med ett par ord upplysa, hvad man om talet får tro. Det vore af stor vikt för Bolagstämman den 14 dennes, der frågan om emission af 4 1/2 % obligationer kommer till tals.

Med Högaktning och Vänskap
Joh. Vilh. Snellman

20

439 J. V. SNELLMAN – J. L. F. KROHN, KONCEPT
FLS, kart. 70

Te olette jo toistakymmentä vuotta erinomaisella ahkeruudella lisänneet Suomalaisen kirjallisuuden varoja lukuisilla hengen tuotteilla. Teille on Jumala säätänyt runon lahjan; runollisella tavalla olette te myös esittäneet kansamme historialliset vaiheet. Te olette sanomalehdissä jakailleet nuorisolle ja vanhoille opettavaista, sivistävää, huvittavaa lukemista; lisäksi omille ||Magister Rothstén Kan detta ord utelämnas, emedan för ofta upprepadt? I så fall endast »antimillenne».|| antimille olette Te suloisen oman mielen puvussa Suomalaiselle yleisölle tarjoneet, mitä parasta olette löytäneet rikkaimpainen kansain kirjallisuudessa.

40 Täten ovat teidän kirjalliset rientonne paremmin kuin kenenkään muun enäntäneet Suomalaisen Kirjallisuuden ystäväin lukumäärää. Ja koska kaikissa Teidän kirjallisissa teoksissanne liikkuu siveyden henki, kauneuden muotoon puettuna, niin saatatte kyllä toivoa niitten runsaasti vaikuttaneen, ja vielä edespäinkin vaikuttavan sivistyksen juurtumiseen ja kasvamiseen kansassamme.

||Vielä olette Te tieteelliselläkin alalla edistäneet oman kielen tunte-
misen ja runollisuutemme käsittämisen.||

Nuoruuden päivistä asti olette Te väsymättömällä hartaudella omitaneet kaikki hengen voimat tähän työhön, ja kuitenkin sen ohessa voineet koota laava tietoa, jota sen hyväksi olette nerollisesti käyttäneet. Teidän elämänne, vaikka se Suomalaisen Kirjallisuuden onneksi ei vielä ole päälle puoli ikää ennättänyt, on siis jo tullut kauniiksi esimerkiksi isän maan rakkaudessa.

50 Näistä kaikista on Suomalaisen Kirjallisuuden Seura tahtonut Teitä kiittää, sillä toivotuksella, että Jumala teille vielä soisi monet vuodet ja vähentymättömiä voimia jatkamaan isänmaalle hyödylliset vaikutuksenne.

professor Forsman

Öfvanstående förslag till skrifvelsen till Krohn sänder jag för att rättas och förbättras ej blott i språket, utan äfven till innehåll och lydelse. Jag tänker skrifvelsen bör vid årsmötet uppläsas och lemnas åt Krohn, ehuru i simpel form till vidare.

J. V. S:n

440 *REC<ENSENTE*N> HAR AF KÄND HAND ...

HUB, JVS handskriftssamling

10

Rec<ensenten> har af känd hand mottagit nedanstående meddelanden. Öfvertygade, som vi äro, att allas sinnen ännu äro upptagna af den förlust fäderneslandet lidit, och att en stor del af det meddelade är för de flesta läsare okänt, är det med största tacksamhet, vi införa uppsatsen. »Det är en tröst» yttrar För<attaren» att sysselsätta tanken med personliga hågkomster af hädangångna kära», och han ber oss öfverlämna åt de finska bladen isynnerhet att begagna det meddelade för sin stora, den ädla Kejsaren-storfursten så varmt tillgifna läsarekrets.

20

*»*Alexander II såg blott den sydliga delen af vårt land. Invånarene i det nordligare Finland fingo aldrig glädjen skåda hans anlete. Och det är dock skada. Ty der, bland den jernförelsevis undångömda befolkningen i denna landsdel lefver minnet af ett sådant sällsynt möte så att säga outplånligt. Ännu efter 60 år *går* der traditionen om Alexander I:s resa så frisk, såsom skulle denna försiggått för ett par år tillbaka,

Hvar och en, som såg A<lexander> II glömmet säkert aldrig bilden af ståtliga och vackra manliga figur. Han förde sig väl, icke ett ögonblick öfverlämnande sig åt någon ovårdad ställning eller rörelse. Och likväl var denna hållning icke militärisk pli, utan syntes härleda sig från en stilla lugn natur. Anletets form och drag voro regelbundna och utseendet verkligen intagande vackert – när dragen upplystes af ett leende, som då städse var fullt af hjertegodhet.

30

Men leendet dröjde icke ständigt der. Den stora allmänheten såg det sällan. Kanske att det kommande martyrskapet i lynne och drag förerbådades. Ofta torde äfven trötthet af arbete och bekymmer hafva verkat. Ett exempel må anföras. När baron Stj<ernvall> W<allee>n en dag efter föredragningarnes slut inträdde i Kejsarens arbetsrum, hade han uppstigtit från arbetsbordet och öppnat en draglucka i öfra delen af fönstret. Framför denna stod Kejsaren nu med armarne sträckta uppåt, insupande den inströmmande luften i djupa drag, hvarvid han utropade: »*Oh mon Dieu! Mon Dieu!*»

40

Ännu en orsak medverkade, som låter otrolig, men måste varit verklig, då Ministerstatssekre<teraren> Grefve Armfelt trodde derpå. Alexander II var förlägen att uppträda offentligt. När han 1863 beslöt, att sjelf föredraga throntalet råkade grefven i största bekymmer. Han försäkrade upprepadt, att Kejsaren skulle komma af sig. Kejsaren var äfven sjelf emot öfversättningen*s* utdelning på förhand till landtdagsmännen; och då det beviljade, antagligen i följd af furs*t* Dolgorukovs bemedling, skedde det med strängaste förbehåll, att Kejsaren icke skulle se ens en skynt af något exemplar. Äfven grefven insisterade upprepadt härpå – allt af nyss antydda grund. Hvar och en minnes, att Kejsaren framsade throntalet ståtligt och vackert. Omöjligt att ana, att annorlunda kunnat ske.

50